

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 110: Xoay Cái Nghe Để Nghe Lại Tự Tánh, Thường Xuyên Soi Chiếu, Thường Xuyên Lắng Nghe, Thì Thấy Được Thật Tướng Của Các Pháp

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 008)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Phản văn văn tự tánh, thời thời chiếu, thời thời văn, kiến chư pháp thật tướng.】 *(Xoay cái nghe để nghe lại Tự tánh, thường xuyên soi chiếu, thường xuyên lắng nghe, thì thấy được Thật tướng của các pháp.)*

“Chư pháp thật tướng” chính là tâm tánh. “Kiến chư pháp thật tướng” chính là minh tâm kiến tánh, kiến tánh thành Phật; đều cùng mang một ý nghĩa như nhau. Tôn giả [Tu-bồ-đề] thay chúng ta mà khái thỉnh, Thế Tôn quả thật đại từ đại bi, liên vì chúng ta mà tường tận giảng giải Kim Cang Bát Nhã.

Trước tiên, chúng ta hãy xem tiêu đề nhỏ này, tiêu đề này rất quan trọng: **“Ước cảnh minh vô trụ dĩ chương Bát Nhã chánh trí”** *(Nương nơi cảnh duyên làm rõ nghĩa vô trụ để hiển lộ chánh trí Bát Nhã)*. Kinh này được chia làm hai phần: phần nửa đầu và phần nửa sau. Tại sao lại phân chia như vậy? Bởi vì trong phần giảng giải chi tiết ở nửa đầu bộ kinh, Đức Phật đã nói hết ý nghĩa rồi, lẽ ra không cần phải nói thêm nữa, vì đã nói hết rồi, cả lý luận và phương pháp đều đã nói ra cả rồi.

Tôn giả Tu-bồ-đề lại tiếp tục khái thỉnh. Vì sao lại khái thỉnh thêm lần nữa? Tôn giả rất từ bi, có đại trí huệ, Ngài quan sát đại chúng thấy rằng số người thấu hiểu tuy không ít, nhưng vẫn còn một số người có nghi hoặc, cho nên mới khái thỉnh thêm. Về vấn đề này, đến phần kinh văn phía sau chúng tôi sẽ báo cáo chi tiết với quý vị về việc “tái khái thỉnh”. Cần phải đoạn trừ sạch sành sanh tất cả mọi nghi hoặc, thì trên con đường Bồ-đề tu hành của Bồ-tát mới có thể thuận buồm xuôi gió mà không có chướng ngại.

Kinh văn của nửa phần đầu, như trước đây đã báo cáo với quý vị, là có sâu có cạn; còn nửa phần sau là chỉ có sâu chứ không có cạn. Nửa phần sau là nương nơi Tâm (ước tâm) mà nói, còn nửa phần đầu là nương nơi Cảnh (ước cảnh) mà nói.

“Cảnh” là cảnh giới, cũng chính là hoàn cảnh sống của chúng ta. Từ trong hoàn cảnh sống mà giải thích nghĩa “vô trụ”. Tóm lại trong một câu, tông chỉ của Bát Nhã chính là hai chữ **“Vô Trụ”**. “Chương” là hiển thị, là biểu hiện trọn vẹn trí huệ Bát Nhã.

Bên dưới lại chia làm hai đoạn, đây là đoạn thứ nhất: **“Đích thị vô trụ dĩ sinh tín”** (*Chỉ rõ vô trụ để sanh khởi niềm tin*). Là chỉ dạy chúng ta về vô trụ, từ chỗ này giúp chúng ta xây dựng niềm tin. Những phần tiểu khoa (phân đoạn nhỏ) bên dưới chúng ta không bàn tới, chúng ta chỉ chú trọng vào đại khoa (phân đoạn lớn). Nửa phần đầu là Tín, Giải; nửa phần sau là Hành, Chứng. Phần Chánh Tông chia làm hai bộ phận trước và sau, hợp lại thành bốn phần Tín - Giải - Hành - Chứng. Cấu trúc này so với “Kinh Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm” thì không hai, không khác.